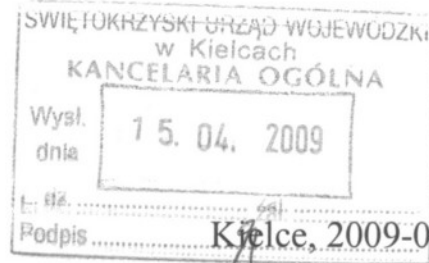

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

NK. I- 0911/47/2009

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz.1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz.984, Nr 153, poz.1271, Nr 214, poz.1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz.1568, z 2004 r. Nr 102, poz.1055, Nr 116, poz.1203, Nr 214, poz. 1806, z 2005 r. Nr 172, poz.1441, Nr 175, poz.1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz.1337, z 2007 r. Nr 48, poz.327, Nr 138, poz.974, Nr 173, poz.1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 143/XXVII/09 Rady Gminy Oleśnica z dnia 10 marca 2009 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Oleśnica.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 10 marca 2009 r. Rada Gminy Oleśnica podjęła uchwałę Nr 143/XXVII/09 Rady Gminy Oleśnica z dnia 10 marca 2009 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Oleśnica.

Uchwała ta została podjęta z rażącym naruszeniem prawa.

Przedmiotową uchwałę opiniuje się na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą.

Przepis art. 28 ust. 1 ustawy stanowi, że naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

I. W zakresie naruszenia trybu sporządzania planu miejscowego:

1. Uchwała narusza art. 17 pkt 10 w związku z art. 18 ust. 1 ustawy poprzez niewyłożenie do publicznego wglądu zmienionego projektu planu, a tym samym uniemożliwienie wniesienia ewentualnych uwag do tego projektu planu miejscowego.

Zgodnie z art. 17 pkt 10 ustawy wójt wykląda projekt planu do publicznego wglądu na okres co najmniej 21 dni oraz organizuje w tym czasie dyskusję publiczną nad przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 uwagi do projektu planu miejscowego może wnieść każdy, kto kwestionuje ustalenia przyjęte w projekcie planu, wyłożonym do publicznego wglądu.

Końcowym etapem trybu sporządzania planu jest przedstawienie radzie gminy do uchwalenia projektu planu miejscowego zgodnie z art. 17 pkt 14 ustawy.

Po wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu, projekt ten został zmieniony, m.in. na skutek uwzględnienia przez Wójta Gminy Oleśnica dwóch uwag wniesionych do projektu planu wyłożonego do publicznego wglądu (rozstrzygnięcie Wójta Gminy Oleśnica z dnia 10 listopada 2006r.). Wójt wprowadził zmiany do projektu planu miejscowego dotyczące przede wszystkim wprowadzenia drogi publicznej o symbolu 117.KDD na terenie 1.35.RM oraz zmienił częściowo przebieg drogi 117.KDL, a następnie tak zmieniony projekt planu przedstawił Radzie Gminy Oleśnica do uchwalenia.

Po wprowadzeniu zmian w projekcie planu, m.in. na skutek uwzględnienia, przez Wójta Gminy Oleśnica, uwag wniesionych do projektu planu wyłożonego do publicznego wglądu, powinna zostać powtórzona w odpowiedniej części procedura sporządzania planu. W przeciwnym razie następuje ograniczenie prawa do złożenia uwag do zmienionego projektu planu. Właściciele działek, gdzie nastąpiły zmiany projektu planu, sąsiedzi takich zmian jak również inne osoby nie mające interesu prawnego, nie mieli możliwości zapoznania się z nowym projektem planu.

W ocenie organu nadzoru organ wykonawczy gminy, po wprowadzeniu zmian do projektu planu miejscowego, wynikających m.in. z rozpatrzenia uwag, powinien wyłożyć (w ograniczonym zakresie) ponownie zmieniony projekt planu do publicznego wglądu z możliwością wniesienia uwag i zorganizowania dyskusji publicznej.

Na taki pogląd wskazuje także komentarz Zdzisława Kostki i Jacka Hyli do ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, z którego wynika, że niewyłożenie zmienionego projektu planu miejscowego uniemożliwi właścicielowi nieruchomości, którego prawo własności zostało ograniczone dopiero na skutek uwzględnienia uwagi innego podmiotu, zajęcie stanowiska poprzez wniesienie uwagi lub udział w publicznej dyskusji nad projektem planu miejscowego. Powyższe opracowanie podaje także, że: „ (...) Ograniczenie to jest tym bardziej niezasadne, gdy uwzględnić, że zmiana projektu planu miejscowego dokonana w wyniku uwzględnienia uwag przez radę gminy nie wyłącza ponownego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu. W myśl bowiem art. 19 ust. 1, jeżeli rada gminy stwierdzi konieczność dokonania zmian w przedstawionym do uchwalenia projekcie planu miejscowego, w tym także w wyniku uwzględnienia uwag do projektu, to czynności wymienione w art. 17 ponawia się w niezbędnym zakresie. (...)”.

2. Ponadto uchwała narusza art. 17 pkt 14 w związku z art. 19 ustawy poprzez nieprzedstawienie radzie gminy listy nieuwzględnionych, przez wójta gminy, uwag wniesionych do projektu planu wyłożonego do publicznego wglądu, która jest dołączana wraz z projektem planu do uchwalenia.

Zgodnie z art. 17 pkt 14 ustawy wójt przedstawia radzie gminy projekt planu miejscowego wraz z listą nieuwzględnionych uwag wniesionych do projektu planu wyłożonego do publicznego wglądu.

Natomiast zgodnie z art. 19 ustawy, jeśli rada gminy stwierdzi konieczność dokonania zmian w przedstawionym do uchwalenia projekcie planu miejscowego, w tym także w wyniku uwzględnienia uwag do projektu planu, tryb sporządzania projektu planu ponawia się w zakresie niezbędnym do dokonania tych zmian. Przedmiotem ponowionych czynności może być jedynie część projektu planu objęta zmianą.

Do wyłożonego projektu planu do publicznego wglądu zostały wniesione cztery uwagi. Wójt Gminy Oleśnica postanowił nie uwzględnić dwóch uwag (rozstrzygnięcie Wójta Gminy Oleśnica z dnia 10 listopada 2006r.). Nieuwzględnione uwagi wraz z projektem planu nie zostały przedstawione Radzie Gminy Oleśnica na sesji, na której uchwalano przedmiotowy plan miejscowy, czym naruszono ww. przepisy. Należy podkreślić, że ostateczna decyzja w sprawie uwzględnienia bądź nieuwzględnienia przedmiotowych uwag należy wyłącznie do Rady Gminy Oleśnica.

3. Uchwała narusza art. 17 pkt 7 lit. „e” ustawy oraz § 2 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 7 maja 2004r. w sprawie sposobu uwzględniania w zagospodarowaniu przestrzennym potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz.U.Nr125,poz.1309)w związku z art. 2 ustawy z dnia 24 maja 2002r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676 z późn. zm.) poprzez niezgodnienie z Agencją Wywiadu przedmiotowego projektu planu miejscowego.

Zgodnie z art. 17 pkt 7 lit. „e” ustawy wójt, burmistrz oraz prezydent miasta uzgadnia projekt planu z właściwymi organami wojskowymi, ochrony granic oraz bezpieczeństwa państwa.

W rozumieniu art. 2 ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu organem właściwym w sprawach ochrony bezpieczeństwa państwa jest Agencja Wywiadu.

Natomiast zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 3 ww. rozporządzenia Ministra Infrastruktury właściwe organy bezpieczeństwa państwa zgłaszają potrzeby w zakresie obronności i bezpieczeństwa państwa w zagospodarowaniu przestrzennym poprzez uzgadnianie projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie dostosowania ustaleń tego projektu do wymagań wynikających z potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa.

Przedmiotowy projekt planu nie został uzgodniony z Agencją Wywiadu. W dokumentacji prac planistycznych, w rozdzielniku do zawiadomienia o udostępnieniu do uzgodnienia/opiniowania projektu planu nie jest wyszczególniona Agencja Wywiadu, jak również brak jest zwrotnego potwierdzenia odbioru od tego organu.

4. Uchwała narusza art. 17 pkt 7 lit. „g” ustawy, poprzez niewypełnienie jednego z warunków uzgodnienia projektu planu z Dyrektorem Okręgowego Urzędu Górniczego w Kielcach.

Zgodnie z art. 17 pkt 7 lit. „g” ustawy, projekt planu uzgadnia się z właściwym organem nadzoru górniczego w zakresie zagospodarowania terenów górniczych. Przedmiotowy projekt planu został warunkowo uzgodniony z Dyrektorem Okręgowego Urzędu Górniczego w Kielcach postanowieniem z dnia 19 czerwca 2006r., znak: KIE/512/0040/06/02/167/KK. Jednym z warunków tego uzgodnienia było, aby w części graficznej (rysunku planu) „barwne oznaczenie graficzne (kolor fioletowy) i literowe – PG, stosować tylko dla wyznaczonych obszarów i terenów górniczych”. Z rysunku planu wynika, że warunek ten nie został spełniony, ponieważ tereny oznaczone symbolem PG (tereny przemysłu i eksploatacji górniczej), oznaczone kolorem fioletowym w znacznej części wykraczają poza granice obszaru i terenu górniczego.

Skoro Wójt Gminy Oleśnica nie złożył zażalenia na przedmiotowe postanowienie, to tym samym zobowiązał się do wypełnienia tego uzgodnienia w całości.

II. W zakresie naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego:

1. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 8 w związku z § 4 pkt 8 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) oraz art. 15 ust. 1 ustawy w związku z art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004r., Nr 261, poz. 2603 z późn. zm.), poprzez nieokreślenie szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym w zakresie braku określenia parametrów działek uzyskiwanych w wyniku scalania i podziału nieruchomości, w szczególności minimalnych lub maksymalnych szerokości frontów działek, ich powierzchni oraz określenie kąta położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego.

Przepis art. 15 ust. 2 pkt 8 ustawy stanowi, że w planie miejscowym określa się obowiązkowo szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym.

Zgodnie z § 4 pkt 8 rozporządzenia jednym ze standardów przy zapisywaniu ustaleń projektu tekstu planu miejscowego są ustalenia dotyczące szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości, które

powinny zawierać określenie parametrów działek uzyskiwanych w wyniku scalania i podziału nieruchomości, w szczególności minimalnych lub maksymalnych szerokości frontów działek, ich powierzchni oraz określenie kąta położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego.

Zgodnie z art. 15 ust.1 ustawy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządza się zgodnie z przepisami odrębnymi. W tym przypadku przepisem odrębnym jest art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004r., Nr 261, poz. 2603 z późn. zm.). Zdanie drugie art. 102 ust. 1 ww. ustawy o gospodarce nieruchomościami zawierające stwierdzenie, iż "szczegółowe warunki scalenia i podziału nieruchomości określa plan miejscowy" brzmi jak dyrektywa wyznaczająca zasady konstruowania planu miejscowego.

W ustaleniach ogólnych planu, w § 4 ust. 6 uchwały dotyczącym szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości nie określono parametrów działek uzyskiwanych w wyniku scalania i podziału nieruchomości, w szczególności minimalnych lub maksymalnych szerokości frontów działek, ich powierzchni oraz określenie kąta położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego.

W § 4 ust. 6 pkt 2 lit. „b” uchwały podano, że nowe podziały nieruchomości powinny być prowadzone „wewnątrz poszczególnych terenów – zgodnie z ustaleniami szczegółowymi”.

Jednak ustalenia szczegółowe dla wielu terenów nie zawierają wymaganych przepisami parametrów działek uzyskiwanych w wyniku scalania i podziału nieruchomości. Natomiast ustalenia te zawierają zapisy: „wtórne podziały i scalenia na działki pod warunkiem zachowania przepisów szczególnych w zakresie lokalizacji zabudowy oraz ustalonych planem warunków zagospodarowania, parametrów i wskaźników urbanistycznych”, które nie są wystarczające. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi merytoryczną podstawę dokonania scalenia i podziału nieruchomości, dlatego ustalenia tego planu w zakresie określenia szczegółowych warunków scalania i podziału nieruchomości muszą być jednoznaczne i nie mogą budzić żadnych wątpliwości.

W świetle powyższego naruszone zostały ww. przepisy.

2. Uchwała narusza także art. 27 ustawy poprzez możliwość wprowadzenia do planu nowych ustaleń bez konieczności dokonania zmiany planu w trybie ustawy.

Zgodnie z art. 27 ustawy zmiana planu następuje w takim trybie w jakim jest on uchwalony.

Nieprawidłowy jest zapis § 20 ust. 3 uchwały, w którym dopuszczono możliwość zmiany zasięgu terytorialnego i treści merytorycznej ustaleń dla terenów znajdujących się w orientacyjnych granicach terenów zalewowych po sporządzeniu studium ochrony przeciwpowodziowej (przez dyrektora

regionalnego zarządu gospodarki wodnej), bez konieczności dokonania zmiany planu.

Każda zmiana ustaleń planu miejscowego jest zmianą przepisu gminnego i wymaga zachowania takich samych warunków jak przygotowanie samego planu.

Podkreślić należy, że ustawa reguluje kwestie dotyczące planowania i zagospodarowania przestrzennego, a zatem odnosi się do przyszłych zdarzeń, które będą podejmowane na podstawie przepisów (ustaleń) planów miejscowych. Istotą planowania przestrzennego jest wprowadzenie ładu przestrzennego, a nie tworzenie sytuacji dowolności w zakresie korzystania z terenów. Zastrzec od razu trzeba, że nie jest możliwe dokonywanie jakichkolwiek zmian w ustaleniach planu w trybie innym niż poprzez zmianę tego planu.

Dodać należy, że zakazy i nakazy, określone w § 20 ust. 2 uchwały, odnoszące się do terenów zawartych w „orientacyjnych granicach terenów zalewowych” są niewłaściwe, ponieważ jakiegokolwiek nakazy i zakazy dla danego terenu powinny być ściśle określone, a nie mogą ulegać zmianie w zależności od możliwości przesuwania granicy terenu zalewowego, która jest tylko orientacyjna.

3. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy oraz § 4 pkt 1 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, poprzez brak ustaleń dotyczących przeznaczenia i zagospodarowania w planie miejscowym kilku terenów.

Art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy stanowi, że w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów.

Przepis § 4 pkt 1 rozporządzenia stanowi, że w projekcie tekstu planu miejscowego ustala się przeznaczenie poszczególnych terenów lub zasady ich zagospodarowania, a także symbol literowy i numer wyróżniający go spośród innych terenów.

Na rysunku planu miejscowego, będącego załącznikiem Nr 1 do opiniowanej uchwały, w granicach obszaru objętego ustaleniami planu znajduje się:

- teren oznaczony symbolem PS, (arkusz A8),
- teren oznaczony symbolem 02KDG/KDZ (np. arkusz S12, S17, S18, S22),
- teren oznaczony symbolem 140a.KDL+P (np. arkusz N19),

do których nie odniesiono się w treści uchwały ani w legendzie rysunku planu.

4. Uchwała narusza art. 29 ust. 1 ustawy, poprzez błędne określenie daty wejścia w życie przedmiotowego planu miejscowego.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy uchwała rady gminy w sprawie uchwalenia planu miejscowego obowiązuje od dnia wejścia w życie w niej określonego, jednak nie wcześniej niż po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia w dzienniku urzędowym województwa.

Natomiast przepis § 34 uchwały stanowi, że "uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego".

III. Ponadto przedmiotowy plan miejscowy nie spełnia przepisów ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227) poprzez nieprzeprowadzenie procedur związanych ze sporządzaniem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Ustawa ta zaczęła obowiązywać z dniem 15 listopada 2008r. i nie zawiera żadnych przepisów przejściowych dotyczących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin.

Ze wspólnego stanowiska Ministra Środowiska i Ministra Infrastruktury z dnia 27 lutego 2009r., znak: BP-1ml-075-1/09 dotyczącego zmian w procedurach sporządzania i uchwalania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, z uwagi na wejście w życie w dniu 15 listopada 2008r. ww. ustawy, wynika że:

- „jeżeli ocena oddziaływania na środowisko dotycząca miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przeprowadzona w oparciu o poprzednio obowiązujące przepisy, została dokonana prawidłowo, wypełnia ona merytoryczne wymogi wynikające z ustawy z dnia 3 października 2008r.”

W omawianym przypadku uznaje się, że ocena oddziaływania na środowisko przeprowadzona w oparciu o poprzednio obowiązujące przepisy została dokonana nieprawidłowo, ponieważ:

- Wojewoda Świętokrzyski postanowieniem z dnia 6 czerwca 2006r., znak: ŚR.V.7041/1-32/06 oraz Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Kielcach postanowieniem z dnia 16 czerwca 2006r., znak: SE.V.-4411/33/05 wnieśli uwagi do projektu planu i prognozy oddziaływania na środowisko,

- od opiniowania/uzgadniania projektu planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko (tj. 2006r.) do uchwalenia planu miejscowego (tj. 10 marca 2009r.) upłynął znaczny okres czasu (3 lata) i mogły w tym czasie nastąpić zmiany dotyczące środowiska.

A zatem zachowując formalne wymogi ww. ustawy, w odniesieniu do rozpoczętych procedur planistycznych w zakresie sporządzania planu miejscowego, zachodzi konieczność wystąpienia z wnioskiem w sprawie uzgodnienia zakresu i stopnia szczegółowości informacji podanych w prognozie oddziaływania na środowisko z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym. Dokumentację składanego wniosku może stanowić prognoza, która już wcześniej została opracowana

na potrzeby planu miejscowego. Organ uzgadniający dokona wówczas oceny przedstawionej prognozy w zakresie, o którym mowa w art. 53 ww. ustawy, przedstawiając odpowiednio do potrzeb, uzgodnienie przesądzające o konieczności uzupełnienia lub zmiany prognozy, odpowiadającej wymogom strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Jeśli ocena przedstawionej prognozy wykaże, iż w pełni odpowiada ona wymogom ww. ustawy, to wówczas zbędne będzie powtarzanie procedury w tym zakresie.

IV. Uchwała zawiera również następujące błędy i niedoprecyzowania:

1. Występuje niespójność między treścią uchwały a rysunkiem planu dotycząca niedostosowania oznaczeń w rysunku planu z ustaleniami szczegółowymi w treści uchwały dla dróg. Zgodnie z § 4 ust. 2 uchwały dla terenów objętych granicami planu miejscowego, wprowadza się dodatkowe oznaczenia cyfrowe wyodrębniające tereny o różnych ustaleniach szczegółowych. W rysunku planu, drogi wydzielone liniami rozgraniczającymi (oprócz KDRL i KDRL1) mają dodatkowe oznaczenie cyfrowe. Natomiast ustalenia szczegółowe posiadają tylko oznaczenia literowe.

Ponadto drogi wydzielone liniami rozgraniczającymi w wielu przypadkach nie są „domknięte”.

2. Do przedmiotowej uchwały nie dołączono uzasadnienia.

3. W dokumentacji prac planistycznych, dołączonej do opiniowanej uchwały, brak jest dowodu, jaki egzemplarz projektu planu miejscowego był przedmiotem wyłożenia do publicznego wglądu.

4. § 2 uchwały dotyczący obowiązujących elementów rysunku planu należy uzupełnić o „strefy od granic cmentarza”.

5. Należy zweryfikować sformułowanie „obszar ograniczonego użytkowania” zawarte w tekście uchwały (np. § 2 ust. 1 pkt 7, § 2 ust. 2 pkt 2, § 11 ust. 9), ponieważ określenie to jest zarezerwowane w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008r., Nr 25, poz. 150, z późn. zm.). Obszar ograniczonego użytkowania tworzy się wtedy, gdy „mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska”. Obszar ten tworzy sejmik województwa lub rada powiatu w drodze uchwały.

6. Należy uzupełnić § 3 ust. 20 i § 4 ust. 1 uchwały o teren oznaczony w rysunku planu i w jego legendzie symbolem „KP – najważniejsze obszary przestrzeni publicznej”.

7. Występuje niespójność między treścią uchwały a rysunkiem planu polegająca na tym, że w treści uchwały (np. § 2 ust. 1 pkt 5, § 3 ust. 1 pkt 11 oraz ustalenia szczegółowe dla terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi – rozdział 8) jest odniesienie do nieprzekraczalnej i obowiązującej linii zabudowy, natomiast na rysunku planu występuje jedynie obowiązująca linia zabudowy.

8. W legendzie rysunku planu:

- brak jest oznaczenia i opisu dla linii rozgraniczających tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania,
- brak oznaczenia i opisu dla terenów określonych w uchwale, tj. terenów oznaczonych symbolami: E, W, O, T.
- brak oznaczenia i opisu dla „stref od granic cmentarza”,
- do opisu „granice gminy” dodać opis „ granice obszaru objętego planem”,
- oznaczenie dla „orientacyjnej granicy terenów zalewowych” różni się od oznaczenia w rysunku planu.

9. Niezrozumiały jest zapis § 4 ust. 1 pkt 24 lit. „g” uchwały, że dla dróg transportu rolnego i leśnego (KDRL1) istnieje możliwość „poszerzenia pasa własności”, ponieważ linie rozgraniczające tych dróg nie mogą ulegać zmianie. Wydaje się za zasadne rozróżnienie w symbolu i nazewnictwie dróg transportu rolnego od dróg transportu leśnego (zaznacza się, że ustawa z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych - Dz. U. z 2004r. Nr 121, poz. 1266 z późn. zm., odrębnie definiuje pojęcie gruntu rolnego a odrębnie gruntu leśnego).

10. Zbędny jest zapis § 7 ust. 2 uchwały, ponieważ szerokości dróg ustalone są w planie za pomocą linii rozgraniczających teren i nie mogą ulegać zmianie.

11. W § 4 ust. 6 pkt 3 lit. „d” uchwały znajduje się nieprawidłowe odesłanie do § 3 ust. 3 lit. „a-b, f”, ponieważ § 3 uchwały nie posiada ustępu 3 (należy zweryfikować uchwałę w tym zakresie).

12. Zapis § 5 ust. 6 uchwały jest nieprawidłowy, ponieważ nie znajduje uzasadnienia w obowiązujących przepisach z zakresu budownictwa.

13. Zapis § 11 ust. 5 uchwały ustalający dla całego obszaru objętego planem jedynie powierzchniowy sposób odprowadzania wód opadowych jest niewystarczający (w świetle obowiązujących przepisów z zakresu ochrony środowiska).

14. W rozdziale 8 uchwały „Ustalenia szczegółowe dla terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi”, w zakresie określenia warunków kształtowania zabudowy i zasad zagospodarowania terenu stwierdzono, że powinno się w szczególności nawiązać do „obiektów o wartościach architektonicznych do ochrony”. Należy wyjaśnić, jakie to są obiekty.

15. Wydaje się za zasadne, wniesienie na rysunek planu miejscowego obiektów, o których mowa w § 14 ust. 1 pkt 1 i 2 uchwały, z uwagi na ograniczenia związane z ich występowaniem. O prawidłowości ich wniesienia powinien zdecydować Świętokrzyski Wojewódzki Konserwator Zabytków.

16. Występuje niespójność między treścią uchwały a legendą rysunku planu polegająca na tym, że treść uchwały (§ 11 ust. 9) odnosi się do linii elektroenergetycznych 110kV, 220kV i 400kV, natomiast legenda rysunku jedynie do linii 110kV.

Mając powyższe na uwadze stwierdzenie nieważności uchwały jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

w/z WOJEWODY ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

Piotr Złodek
WICEWOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI